

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 13. júna 2012 v trestnej veci obvineného **J. P. pre zločin lúpeže** podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 2T 75/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený J. P., zastúpený obhajcom JUDr. G. S., advokátom v Trnave, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2011, sp. zn. 6To 14/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. P. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 12. apríla 2011, sp. zn. 2T 75/2009, bol obvinený J. P. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12. augusta 2008 v čase medzi 01.00 hod. až 02.00 hod. v T. na Z. na chodníku fyzicky napadol poškodeného F. K. tým spôsobom, že počas chôdze na neho odzadu skočil, oboma rukami ho oblapil okolo ramien v dôsledku čoho F. K. spadol na zem, kde zostal kľačať a podopierať sa oboma rukami. Následne poškodeného vyzval slovami „peniaze, peniaze, lebo ťa podrežem“ a siahol mu do pravého bočného vrecka jeho krátkych nohavíc, odkiaľ mu vytrhol čiernu koženú peňaženku, ktorú prehládaval a vybral z nej finančnú hotovosť vo výške 3 000 Sk a 1 600 CZK, vzápätí peňaženku odhodil pred F. K. a z miesta činu ušiel, čím poškodenému F. K. spôsobil škodu 166,13 €.

Za to bol obvinenému J. Polákovi podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a desať mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť poškodenému F. K., nar. X., bytom B. X., M., Česká republika uhradiť škodu vo výške 166,13 €.

Podľa § 72 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil súd obvinenému Polákovi ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 10. novembra 2008, sp. zn. 4T 66/2008, právoplatný dňa 30. januára 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2011, sp. zn. 6To 14/2011, bolo odvolanie obvineného J. P. podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Prostredníctvom ustanoveného obhajcu podal obvinený J. P. proti uvedeným súdnym rozhodnutiam dovolanie. Odôvodnil ho poukazom na ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. Konkrétne, že rozsudok prvostupňového súdu v spojení s uznesením odvolacieho súdu je založený na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a následne na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu.

V prípravnom konaní a následne ani v konaní pred súdom si neuvedomil, že je trestne stíhaný za iný skutok, než je ten, ktorý spáchal a ku ktorému sa priznal. Obvinený P. tvrdí, že chcel poškodeného okradnúť, pričom mu zobral peňaženku, ale po podrobnom preštudovaní spisu ako aj rozsudku dospel k záveru, že poškodeného musel lúpežne prepadať iný páchatel'. Poukázal pritom na závažné rozpory vo výpovedi svedkyne Š.. Podľa názoru obvineného je viac než pravdepodobné, že vyšetrovateľ, spojil do jedného spisu dva skutky; preukázateľne došlo k zámene skutkov, páchatel'a i poškodeného.

Preto navrhol, aby dovolací súd po vyslovení porušenia zákona zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava považuje podané dovolanie za nedôvodné a navrhla ho v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Tak prvostupňový súd ako aj súd odvolací v odôvodnení svojich rozhodnutí podrobne vyhodnotili dôkaznú situáciu, skutkovú i právnu stránku veci. Oba súdy sa zaoberali námietkami obvineného P., ktoré zopakoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ ani písmena i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V posudzovanom prípade takáto situácia nenastala a obvinený tento dovolací dôvod vyvodzuje len z vlastnej úvahy o tom, aké dôkazy mali vykonať súdy a k akým záverom mali dospieť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 možno podať dovolanie, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z tejto dikcie písmena i/ vyplýva, že dovolací súd je zisteným skutkovým stavom, ktorý ustálil súd prvého i druhého stupňa viazaný. Samozrejme za predpokladu, že skutková veta obsiahnutá vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku.

Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, preto nemôže zakladať dovolací dôvod podľa už uvedeného písm. i/ ods. 1 § 371 Tr. por.

Zo skutkovej vety rozsudku prvostupňového súdu je zrejmé, že táto obsahuje všetky zákonné znaky použitej právnej kvalifikácie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ obvinený P. v dovolaní sám priznáva úmysel okradnúť poškodeného a svoje konanie hodnotí ako „nevydarený pokus“, opomína, že o dokonaný trestný čin lúpeže ide aj vtedy, keby sa mu za okolností uvedených v skutkovej vete nepodarilo zmocniť veci poškodeného.

Z odôvodnenia oboch súdnych rozhodnutí je ale zrejmé, že sa súdy náležitým zákonom zodpovedajúcim spôsobom vysporiadali so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, vrátane námietok obvineného, ktoré tento zopakoval v podanom dovolaní.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ ani písm. i/ Tr. por. v v znení účinnom do 31. augusta 2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 13. júna 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová